گام پنجم خاطره جمعی یک ملت

ایران در پنجمین ثبت‌نام خود برای رسیدن به جام جهانی، دومین موفقیت را جشن گرفت. درست بیست سال پس از جام جهانی ۱۹۷۸ ایران موفق شد به شکلی دراماتیک و با شکستن همه رکوردهای جهانی، آخرین بلیت حضور در جام جهانی ۱۹۹۸ فرانسه را به‌نام خود سند بزند.

سیر عجیب تیم ملی یکی از دلایل ماندگاری این خاطره بود. ایران که با اقتدار شروع کرد و رکوردهای گلزنی و تعداد بازی در تاریخ مسابقات را شکست، در مرحله دوم نیز آنقدر از رقبا فاصله داشت که از سه بازی آخر تنها دو امتیاز برای صعود می‌خواست اما دو باخت و یک تساوی کارمان را به پلی آف و تغییر مربی کشاند.

برای اولین بار از این دوره تعداد تیم‌های حاضر در جام جهانی به ۳۲ تیم رسیده بود و سهمیه قاره آسیا سه و نیم تیم تعیین شد. به این مفهوم که دو تیم برتر دو گروه نهایی - که عربستان و کره جنوبی انتخاب شدند - مستقیم به فرانسه می‌رفتند و ۲ تیم سوم در پلی آف قاره با هم بازی می‌کردند (همان مسابقه‌ای که در جوهور مالزی ایران ۲-۱ پیش بود و در وقت اضافه ۳-۲ به ژاپن باخت).

برنده این مسابقه نیز سهمیه سوم قاره را می‌گرفت و بازنده باید برای آن نیم سهمیه به مصاف نماینده اقیانوسیه می‌رفت. تا آن لحظه ۳۱ تیم مشخص شده بودند و در فاصله ۱۰ روز تا قرعه‌کشی جام جهانی تکلیف تیم سی و دوم از دل دو بازی رفت و برگشت در تهران و ملبورن مشخص می‌شد؛ شهر شانس برای ورزش ایران!

افسانه آذر و بقیه‌اش را هم که همه می دا نید!

هشتم آذر ۱۳۷۶ تبدیل به خاطره جمعی یک ملت و نسل‌های مختلف شد. اولین و مهم‌ترین تجربه شادی خیابانی و جشن به خاطر فوتبال!

پیر و جوان، مرد و زن، شهری و روستایی، نامدار و گمنام، دارا و ندار، خاص و عام و... آن روز برای همه خاطره شد و بواقع از صعود ایران به جام جهانی ۹۸ و آن نسل طلایی که هنوز هم برای همه مردم عزیز هستند، دیگر چیزی نیست که ناگفته باقی مانده باشد.

در تمام این دو دهه رسانه‌ها هر سال به مناسبت هشتم آذر به بررسی زوایای مختلف آن تیم، آن مسیر و آن مسابقه معروف پرداخته و اینجا دیگر قصد تکرار مکررات را نداریم. تنها به مروری اجمالی خواهیم پرداخت و با این یادآوری که تلاش ایران برای رسیدن به دو جام جهانی نتیجه داد؛ هر دو موفقیت در ماه نهم رخ داد و هر دو با عبور از استرالیا تا آذر ماه، رنگ زرد و استرالیا برای مردم ایران یادآور خاطره خوش باشد.

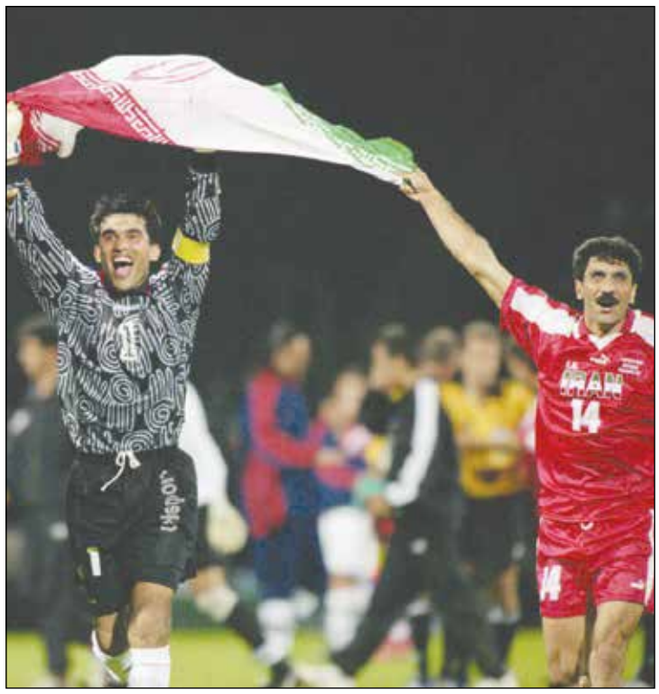
رفت و برگشتی و لیستی جداگانه برای هر بازی.

نخستین بازی در دالیان - قلعه عقاب‌های چینی‌ها که اژدهای زرد هرگز آنجا نباخته بود - و تبدیل باخت ۲-صفر در ۳۰ دقیقه آخر به پیروزی ۴-۲ عیار ایران را نشان داد اما...

صدرنشین مقتدر دور رفت در حالی که دور برگشت را با برتری ۴-یک برابر چین آغاز کرد و از ۳ بازی باقیمانده برابر عربستان، کویت و قطر تنها دو امتیاز برای صعود مستقیم لازم داشت، به عربستان و قطر باخت و در خانه از پس کویت هم برنیامد تا عقاب (محمد مایلی‌کهن) جای خود را به والدیر ویرا برزیلی بدهد، کسی که برای هدایت تیم امید آمده بود!

شکست ۳-۲ برابر ژاپن در پلی آف مالزی و بعد هم دو مسابقه اول و هشتم آذر ماه با استرالیا و غزال تیزپای فوتبال، خداداد عزیزی...!

رکوردهای جهانی

۴۱ کشور آسیایی در ۱۰ گروه تقسیم و ایران با مالدیو، قرقیزستان و سوریه در گروه دوم قرار گرفت. از ۱۲ خرداد ۷۶ دور رفت متمرکز در سوریه آغاز و ایران با زدن ۱۷ گل به مالدیو رکورد مقدماتی جام‌های جهانی را شکست.

کریم باقری - که در پایان این سال با ۱۹ گل گلزن‌ترین هافبک فوتبال جهان شد - در این مسابقه به تنهایی هفت گل زد و استیلی، عزیزی، شاهرودی، مهدوی‌کیا، دایی و میناوند نیز دیگر گلزنان ما بودند. ۷ گل به قرقیزستان، یک گل به سوریه و سپس تکرار پیروزی‌های پرگل در تهران، ایران را به دور دوم رساند. البته با حاشیه‌ای که در دیدار تشریفاتی آخر برابر سوریه بین علی دایی و محمد مایلی کهن رخ داد.

سقوط قلعه و عقاب

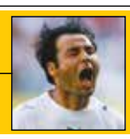
دور دوم و نهایی از ۲۲ شهریور آغاز شد. ایران در این مرحله با چین، عربستان، کویت و قطر همگروه شده بود؛ دیدارهای

ابراهیم میرزاپور
بازیکن تیم ملی ۲۰۰۶

آندرانیک تیموریان
بازیکن تیم ملی ۲۰۰۶ و ۲۰۱۴

سهراب بختیاری‌زاده
بازیکن تیم ملی ۲۰۰۶